

یکشنبه 28 اسفند 25 ربیع الثاني 18 مارس

درگذشت « ثابت بن قره صابی» ریاضیدان، منجم، فیلسوف و طبیب در سال 288 هجری قمری ...

درگذشت 171#&; ثابت بن قره صابی» ریاضیدان، منجم، فیلسوف و طبیب در سال 288 هجری قمری

171#&; ثابت بن قره صابی» ریاضیدان، منجم، فیلسوف و طبیب برجسته مشرق زمین درگذشت. وی در سال 221 هجری در حران متولد شد و چون صابیان به یونانی سخن می گفتند او زبانهای یونانی و سریانی را به خوبی می دانست و پس از پیروزی عربها، این زبان را هم آموخت. ثابت در یکی از سفرهای محمد بن موسی ریاضیدان کم نظیر و بسیار مشهور آن روزگار به حران، مورد توجه او قرار گرفت و پس از چندی به دعوت محمد بن موسی به بغداد رفت ثابت در بغداد به هدایت وی دانشمندی برجسته در ریاضیات و نجوم گردید، به طوری که نوشته ها و آثار ریاضی او در هموار کردن راه برای کشفیات مهم در ریاضیات از قبیل هندسه تحلیلی و هندسه نا اقلیدسی نقشی بسزا داشت. ثابت بن قره در علم نجوم از نخستین کسانی بود که به اصلاح دستگاه بطلمیوس پرداخت. از موارد برجسته زندگی علمی ثابت فعالیتها و تحقیقاتی و علمی او در پزشکی و علوم طبیعی است. ثابت بن قره آثار متعددی در زمینه های ریاضی و نجوم از یونانی به عربی ترجمه کرد که از آن میان می توان به 171#&; کتاب المفروضات و الذخیره فی علم الطب» اشاره کرد .

روز ملی شدن صنعت نفت ایران**تصویب ملی شدن صنعت نفت ایران**

نفت و صنعت نفت در زیربنای اقتصادی کشورهای تولید کننده این ماده گرانبها نقش اساسی ایفا می کند. اقتصاد ایران نیز بطور عمده بر پایه نفت قرار داشته و دارد. در ایران نیز نفت اولاً به عنوان یک منبع انرژی، زندگی و اقتصاد مردم کشور را متحول ساخته و رشد و توسعه اقتصادی را باعث گردیده، ثانیاً درآمدهای حاصل از نفت سبب ترقی و پیشرفت در همه شئون اقتصادی و اجتماعی شده است.

امتیازات نفتی در قرن بیستم:**1- امتیاز داری:**

امتیاز داری که در 28 ماه مه 1901 به توشیح مظفرالدین شاه قاجار رسید و به ویلیام فاکس داری و اگذار گردید، مهم ترین امتیازی بود که در آغاز قرن بیستم به مدت 60 سال به بیگانگان واگذار گردید. کاوش غارتگران نفت سرانجام در 26 ماه مه 1908 برابر با 5 خرداد 1287 شمسی به نتیجه رسید و موفق به اکتشاف نفت در منطقه مسجد سلیمان گردیدند.

بعد از کشف نفت در ایران، حفظ منافع نفتی بزرگترین هدف سیاسی انگلستان شد چرا که نفت به صورت یکی از مصالح و منافع مستقیم و استراتژیکی بریتانیا درآمد و ضرورت مداخلات بیشتر انگلیس در ایران را فراهم آورد و پس از جنگ جهانی اول و از سال 1920 به بعد شرکت نفت ایران و انگلیس به توصیه مشاورین حقوقی و مالی خود و با توجه به اهمیت نفت جنوب ایران برای دولت بریتانیا، درصدد برآمد امتیاز داری را تمدید و تجدید نظر کند. مذاکرات در اوایل آوریل 1933 آغاز شد و 29 آوریل همان سال منجر به عقد قرارداد جدید نفتی بین طرفین گردید که معروف به قرارداد 1933 می باشد.

قرارداد الحاق گس - گلشائیان:

دولت ایران خود نیز بعد از جنگ جهانی دوم به این نتیجه رسیده بود که تجدیدنظر در قرارداد 1933 به علت تحولات اوضاع سیاسی - اقتصادی جهان و تغییر شرایط قراردادهای نفتی در کشورهای نفت خیز خاورمیانه امری الزامی و حیاتی است. بنابراین دولت ایران اعتراضات و پیشنهادات خود را برای تعدیل شرایط قرارداد 1933 طی ماده 25 به کمپانی نفت جنوب تسلیم کرد.

از طرف کمپانی نفت جنوب نویل گس (N.A.GASS) با گلشائیان وزیر دارایی کابینه مساعد مذاکراتی انجام دادند و سرانجام در 26 تیر 1328 برابر با 17 ژوئیه 1949، الحاقیه ای را به قرارداد 1933، اضافه کردند که معروف به قرارداد گس - گلشائیان گردید. علی منصور نخست وزیر، لایحه را برای تعیین تکلیف به دوره شانزدهم مجلس تقدیم کرده و خود از بیان هر گونه نظری درباره آن خودداری کرد. استعمار پیر که منافع خود را در خطر می دید، برای ایجاد حکومت دیکتاتوری و تمدید و توسعه امتیاز نفت جنوب منصور را مجبور به استعفا کرد و سپهبد رزم آرا در 5 تیر 1329 از سوی شاه به عنوان نخست وزیر معرفی شد.

آیت ... کاشانی در این رابطه اعلامیه ای صادر و اعلام نمودند: «..... اینک مع التأسف می بینم باز می خواهند، مملکت را در چنگال دیکتاتوری بیندازند و ملت ستمدیده ایران را که سالها طعم تلخ دیکتاتوری را چشیده و از حکومت مطلقه هزارگونه مصیبت و شکنجه دیده، مجدداً گرفتار این بدبختی عظیم نمایند.»

نقش آیت ... کاشانی در عدم تصویب لایحه الحاقی:

آیت کاشانی برای جلوگیری از تصویب قرارداد نفت در مجلس، اعلامیه ای خطاب به ملت ایران درباره ملی کردن صنعت نفت صادر کرد.

بعد از انتشار اعلامیه، اجتماع بزرگی در مسجد شاه (سابق) برپا گردید که در آن سخنرانان راجع به ابطال قرارداد نفت 1312 شمسی 1933 میلادی به سخنرانی پرداختند و خواستار ملی شدن صنعت نفت شدند.

در اعلامیه ای از آیت ... کاشانی آمده بود:

«..... بر همه کس واضح و آشکار است که تمام بلیات و مصائب، مخصوصاً هرج و مرج دستگاه اداری و غارت بیت المال و تسلط زمامداران نالایق و مملکت فروش و بطور کلی تشویق جنایتکاران و حبس و تبعید و شکنجه وطن دوستان در اثر سیاست جابر انگلستان در مملکت ما به وجود آمده است و آن دولت همیشه این اعمال خلاف عفت و انسانیت را برای غارت نفت ایران که بزرگترین و مهم ترین ثروت ملی ماست، مرتکب شده و می شود.....

..... ملی شدن صنعت نفت در ایران تنها چاره بیچارگیهای ماست، زیرا بدین وسیله ثروت بیکران که خداوند تبارک و تعالی به ملت ایران عطا فرموده، از دست دشمنان بشر که مقصدی جز منفعت طلبی و مکیدن خون ملل ضعیف ندارند، بیرون آمده، به صاحبان حقیقی و مستحق آن می رسد برای اینکه تکلیف دینی و وطنی ملت مسلمان ایران کاملاً معلوم و روشن باشد ناچارم این آرزوی عمومی را یک بار دیگر در اینجا بیان کنم تا به نام سعادت ملت ایران و به منظور کمک به تأمین صلح جهانی، همه افراد مملکت بخواهند که صنعت نفت ایران در مناطق کشور بدون استثناء ملی اعلام شود.....»

رزم آرا با گستاخی تمام و بی اعتنائی، همچنان روی تصویب قرارداد الحاقی پافشاری می کرد و در پاسخ به کمیسیون نفت (12 اسفند 1329) گفت: «..... اگر زیاد پافشاری کنند مسجد را بر سر کاشانی و مجلس را بر سر مصدق خراب خواهم کرد.»

رزم آرا در 16 اسفند 1329 هدف گلوله های آتشین خلیل طهماسبی که فریاد می زد «مرده باد شرکت نفت» قرار گرفت و از پای درآمد.

آیت کاشانی در مصاحبه ای چنین گفت:

«..... این عمل به نفع ملت ایران بود و این گلوله و ضربه، عالی ترین و مفیدترین ضربه ای بود که به پیکر استعمار و دشمنان ملت ایران وارد آمد. قاتل رزم آرا باید آزاد شود. این اقدام او در راه خدمت به ملت ایران و برادران مسلمانش عملی شده است.....»

آیت ... کاشانی در برداشتن آخرین گامها برای ملی کردن صنعت نفت و کوتاه کردن دست بیگانگان از منابع ثروت ملی و دخالت در امور کشور، همزمان با تشییع جنازه رزم آرا، دستور داد تظاهرات ملی و همگانی در خیابانهای تهران برپا شود .

شاه از طریق سر لشکر ضرابی برای آیت ... پیام فرستاد که مانع تندیهای فدائیان اسلام شود و اجتماعی را که قرار بود در میدان

بهارستان برپا شود متوقف کند اما ایشان نپذیرفت و سرانجام تظاهرات بزرگ 100 هزار نفری در تهران به راه افتاد. در این روزها تنها مرد قدرتمند ایران آیت‌ا... به حساب می‌آمد و همه به حرکتها و تصمیمات وی چشم دوخته بودند.

تصویب ملی شدن صنعت نفت:

پس از رزم آرا، خلیل فهیمی به نخست وزیری انتخاب گردید. دیگر هیچکدام از نمایندگان وابسته به انگلیس جرأت مقاومت در برابر ملی شدن صنعت نفت را نداشتند و از این رو کمیسیون نفت جهت تصویب به مجلس تقدیم گردید.

گزارش کمیسیون در 24 اسفند به تصویب مجلس شورا و در 29 اسفند به تصویب مجلس سنا رسید. همچنین مجلس در 29 اسفند 1329، گزارش پیشنهادی کمیسیون نفت را به شرح زیر تصویب نمود:

171#«#به نام سعادت ملت ایران و به منظور تأمین صلح جهان، (ما) امضاء کنندگان ذیل پیشنهاد می‌نمائیم که صنعت نفت ایران در تمام مناطق کشور بدون استثناء ملی شود، یعنی تمام عملیات اکتشاف، استخراج و بهره برداری در دست دولت قرار گیرد.»

روز ششم اردیبهشت 1330 مجلس به نخست وزیری دکتر مصدق ابراز تمایل نمود. و وی در هفتم اردیبهشت به نخست وزیری رسید. مجلس در تاریخ 9 اردیبهشت همان سال پس از تغییرات جزئی که در گزارش 9 ماده ای کمیسیون نفت به عمل آورد آن را تصویب و در دهم اردیبهشت به تصویب مجلس سنا رسید. و در 12 اردیبهشت دکتر مصدق ضمن معرفی کابینه خود به مجلس شورای ملی، اجرای قانون ملی شدن صنعت نفت را در سراسر کشور را که در سر لوحه برنامه دولت قرار داده بود، اعلام کرد.

تولد«#ویتوس برینگ» از مکتشفان قرن 18 در سال 1680 میلادی

171#«#ویتوس برینگ» از مکتشفان قرن 18 و دریانورد دانمارکی در سال 1680 میلادی در کپنهاک متولد شد. برینگ به دریانوردی علاقه بسیار داشت؛ از این رو در کشتی مشغول به کار شد و تاردرجه دریا سالاری ارتقا یافت. برینگ در اوت سال 1740 میلادی تنگه ای حدفاصل میان آلاسکا و سیبری را کشف کرد. این تنگه بنام او به تنگه برینگ مشهور است.

تشکیل کنفدراسیون سوئیس در سال 1815 میلادی

کنفدراسیون سوئیس در سال 1815 میلادی تشکیل شد. تا قبل از این تاریخ شهر ژنو که از مهمترین شهرهای این کنفدراسیون بشمار می‌رود، حکومتی جداگانه با پرچم، قانون و مرزهای جدا داشت. اما در این روز ژنو به دیگر ایالات پیوست و با این الحاق کنفدراسیون سوئیس با نظام جمهوری پدید آمد. کنفدراسیون سوئیس شامل 22 ایالت است که هر یک پارلمان و حکومت خاص خود را دارند. مجمع فدرال سوئیس مرکب از دو مجلس است؛ مجلس شورای ملی با 200 عضو که به مدت 4 سال از طریق آرای عمومی برگزیده می‌شوند و مجلس شورای ایالتها که هر ایالت دو عضو به این شورا می‌فرستد.

تولد«#ریمسکی گرساکف» آهنگساز پرآوازه روسی در سال 1844 میلادی

171#«#ریمسکی گرساکف» آهنگساز پرآوازه روسی در سال 1844 میلادی در دهکده تیخوین متولد شد. کرساکف در 10 سالگی پیانو را به استادی می‌نواخت و در سفرهایش با موسیقی ملل و فکوراقوام گوناگون آشنا شد. او از این موسیقیها برای ساخته‌های خود الهام می‌گرفت. اثر برجسته کرساکف سمفونی شهرزاد اوست که آن را بر اساس داستانهای هزارویک شب ساخته است. همچنین«#؛ اپرای خروس طلایی، کاپریس اسپانیول، ایوان میخوف و عید پاک روسی» از دیگر آثار جوادان کرساکف آهنگساز روسی بشمار می‌روند.

انعقاد پیمان آتلانتیک شمالی ناتو در سال 1949 میلادی

پیمان آتلانتیک شمالی ناتو از پیمانهای دفاعی سیاسی بعد از جنگ جهانی دوم در سال 1949 میلادی منعقد شد. پیمان ناتو به

منظور جلوگیری از نفوذ کمونیسم در کشورهای اروپایی تشکیل شده بود. 10 کشور عضو پیمان آتلانتیک شمالی به همراه کشور کانادا متعهد شدند در صورتیکه یکی از اعضا مورد تجاوز قرار گیرد دیگر اعضا به یاری اش بشتابند.

پایان دوران استعمار فرانسه بر الجزایر و استقلال این کشور در سال 1962 میلادی

با اعلام استقلال الجزایر در سال 1962 میلادی دوران استعمار فرانسه بر این کشور پایان یافت و این دوکشور پس از هشت سال زدو خورد و کشتارهای دسته جمعی به توافق رسیدند. این توافق در دومین کنفرانس اوپان بدست آمد و به موجب آن فرانسه با وجود عملیات تروریستی ارتش سری به الجزایر استقلال داد.

الجزایر به عنوان وسیعترین کشور شمال آفریقا و دومین کشور آفریقا با 2381741 کیلومتر مربع وسعت در جنوب مدیترانه و در غرب لیبی و تونس قرار دارد. نواحی ساحلی آن دارای آب و هوای مدیترانه ای است. ارتفاع مهم آن کوههای اطلس می باشد. فلات مرکزی آن که از دریاچه ها و مرداب های نمک پوشیده شده، آب و هوای گرم و خشک دارد. بیش از دو میلیون کیلومتر مربع آن را، صحرا تشکیل می دهد. الشلیف طولانی ترین رودخانه آن است.

24735000 نفر سکنه دارد که 52% آن زندگی شهری دارند. درصد رشد سالانه 2/7 نفر در کیلومتر مربع می باشد. بیشترین تراکم جمعیت در ناحیه القبائل و برابر 250 نفر ولی در نقاط بیابانی جنوبی کمتر از یک نفر در کیلومتر مربع است. اعراب و بربرهایی که با آنها آمیخته شده اند 75% سکنه الجزایر را تشکیل می دهند. دومین گروه نژادی الجزایر، بربرها هستند. زبان رسمی عربی است که متجاوز از 80% بدان تکلم می کنند. زبان فرانسوی و بربری هم رواج دارد، 99% مسلمانند و مذهب اغلب آنان تسنن و پیرو فقه مالکی می باشند. اقلیت مهم مسلمانان، اباضیه (بازماندگان خوارج) هستند.

کشور الجزایر در اواسط قرن اول هجری به تصرف قوای اسلام درآمد و در قرن 16 میلادی جزو قلمرو دولت عثمانی بود، الجزایر از سال 1830م تا 1962م به مدت 132 سال زیر سلطه فرانسه قرار گرفت که با مقاومت و مبارزات مسلمانان و تکیه بر اسلام و تقدیم یک میلیون شهید، استقلال خود را بدست آورد.

کشور الجزایر که به انحاء گوناگون حقارت ناشی از سلطه استعماری را تجربه نمود ولی از فرهنگ استعماری مصون نماند و این فرهنگ در کشور مزبور ریشه دواند و با وجود تلخی دوران استعمار، به لحاظ مسائل سیاسی و اقتصادی با فرانسه روابط گسترده ای را در ابعاد گوناگون برقرار نمود.

البته احمد بن بلا وقتی پس از استقلال روی کار آمد با شوروی رابطه برقرار کرد و در ساحل مدیترانه یک پایگاه دریائی به شوروی داده شد. نیروهای مسلح الجزایر نیز توسط شوروی تجهیز شده و تعلیم می یافتند و در ازای آن محصول انگور الجزایر تقدیم شوروی می گردید. هواری بومدین که در مصدر قدرت قرار گرفت ارتباط با شوروی را حفظ نمود و در دهه سالهای 1980م شوروی تامین کننده جنگ افزارهای نظامی الجزایر بود ولی فضای روابط به گرمی سابق نبود و بومدین از اعطای پایگاه اوران - که شوروی بسیار طالب آن بود - به این کشور اجتناب نمود. نداشتن پایگاه صنعتی، تکیه بر کشاورزی، اقتصاد تک محصولی و رشد جمعیت بالا این کشور را در مخاطه و بحران شدید قرار داد که ارمغان آن فقر و بیکاری و تورم بالا بود از اینجهت به غرب روی آورد تا شاید زخمش را التیام دهد اما نه تنها این زخم التیام نیافت بلکه دچار عفونتی شد که درمان آن دشواری توأم گردید. کاهش قیمت انرژی به دلیل وابستگی این کشور به نفت و گاز نقش خود را در پرداخت ها نشان داد و در سال 1988م که دولت می خواست طرح لغو سوبسید نان را به اجرا گذارد به شورهای خیابانی منجر شد و دولت شاذلی بن جدید در آغاز به سرکوبی آنان پرداخت اما در سال 1989م با اصلاح در قانون اساسی، دموکراسی چند حزبی را بوجود آورد.

زمینهای حاصلخیز الجزایر در نواحی ساحلی واقع است و 40% نیروی کار آن در بخش کشاورزی مشغول کارند. محصولات زراعی آن غلات، خرما، انگور، انجیر و زیتون است. استخراج نفت در الجزایر از سال 1958م یعنی در عصر استعمار آغاز شد. این کشور علاوه بر نفت دارای ذخائر عظیم گاز هم می باشد. در صنایع بیشتر بر تولید آهن و فولاد و پتروشیمی تاکید دارد. تولید ناخالص داخلی آن در سال 1988م به 58/25 میلیارد رسید که 12/4% به بخش کشاورزی، 46/4% به بخش صنعت و 14/1% به بخش خدمات اختصاص داشت. نرخ تورم در این کشور بین 1980 تا 1988م حدود 8% بوده است. الجزایر که روزی نوید ژاپن آفریقا را سر می داد با مشکلات عدیده اقتصادی روبرو گردید و بدهی خارجی آن در پایان سال 1988م به 24850 میلیارد دلار رسید.

یکی از تاسف بارترین مسائل الجزایر این است که محصولات انگور آن که با تلاش کشاورزان مؤمن و معتقد، به عمل می آید به شراب تبدیل شده و این محصول بعد از نفت بزرگترین ارقام صادراتی آن را تشکیل می دهد. 46% افراد بالای 15 سال بیسوادند (1990م)

و دولت 9/8% تولید ناخالص ملی را به آموزش و پرورش اختصاص داده اس. با وجود آنکه بر تدریس و کاربرد زبان عربی، قانون اساسی، تاکید نموده اما در مدارس از زبان فرانسه استفاده می شود. این کشور جزو کشورهای عدم تعهد، جبهه پایداری اعراب و سازمان اوپک می باشد. الجزایر در جنگ ایران و عراق برای صلح تلاش زیادی کرد و حتی وزیر امور خارجه این کشور در اینر راه جان خود را از دست داد.

پایتخت الجزایر، بندر الجزیره است که در ساحل دریای مدیترانه قرار دارد و از شهرهای مهم آن عین الصالح و بندر قسنطینه و اوران را می توان نام برد .